

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

15595 *Llei 12/2012, de 26 de desembre, de mesures urgents de liberalització del comerç i de determinats serveis.*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

PREÀMBUL

I

El comerç interior ha patit diversos anys consecutius fortes caigudes en el consum. En aquest context és més necessari que mai, d'una banda, reduir les càrregues administratives que dificultin el comerç i, de l'altra, dinamitzar el sector per tal de permetre un règim més flexible d'obertures.

L'estructura comercial a Espanya es caracteritza per una presència majoritària de petites i mitjanes empreses, exposades, per la seva major vulnerabilitat, als efectes de la crisi econòmica actual, que s'ha reflectit en un descens important de les xifres de vendes i el tancament d'establiments comercials.

No obstant això, el comerç detallista és, al mateix temps, un àmbit especialment dinamitzador de l'activitat econòmica i de l'ocupació i, per això, per afavorir la recuperació econòmica en el context actual és fonamental adoptar mesures que facilitin l'activitat i eliminin obstacles que impedeixen el desenvolupament de la iniciativa empresarial en aquest àmbit.

Les càrregues administratives constitueixen alguns d'aquests obstacles ja que no són necessàries ni proporcionades i els seus objectius es poden assolir mitjançant procediments de control que no endarrereixin ni paralitzin l'exercici de l'activitat. Són especialment costoses determinades llicències els procediments de les quals impedeixen l'exercici de l'activitat fins molt temps després d'haver emprès les inversions inicials.

En consideració a les dades de l'OCDE Espanya és, de fet, el segon país d'Europa on és necessari fer més tràmits per crear una empresa. Per tant, és necessari substituir en la mesura que sigui possible aquestes càrregues administratives per altres procediments de control menys costosos, garantint en tot cas el compliment de la normativa vigent.

La Llei 25/2009, de 22 de desembre, de modificació de diverses lleis per a la seva adaptació a la Llei sobre el lliure accés a les activitats de serveis i el seu exercici, va modificar l'article 84 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, amb l'objectiu de sotmetre els actes de control preventiu d'àmbit municipal als seus principis quan es tracti de l'accés i l'exercici d'activitats de serveis. Posteriorment, la Llei 2/2011, de 4 de març, d'economia sostenible, va incorporar a l'esmentada Llei 7/1985, de 2 d'abril, els articles 84 bis i 84 ter, i va establir amb caràcter general la inexistència de llicència o altres mitjans de control preventius per a l'exercici d'activitats, llevat que sigui necessari per a la protecció de la salut o la seguretat públiques, el medi ambient o el patrimoni historicoartístic, o quan requereixin un ús privat i ocupació del domini públic però, en tot cas, condicionant-ne l'exigibilitat a un judici de necessitat i proporcionalitat.

No obstant això, malgrat l'impuls de reducció de càrregues i llicències d'aquestes reformes en l'àmbit del comerç detallista, el marc normatiu continua sent molt complex i poc clar i continua havent-hi una enorme dispersió normativa i de procediments, especialment costosa per a les PIMES en general i per a les microempreses, en particular,

que suporten un cost considerable en comparació amb la dimensió de la seva activitat. La realitat concreta del sector comercial detallista posa de manifest, per tant, que és necessari fer un esforç més gran en la remoció dels obstacles administratius que hi ha en l'actualitat per exercir determinades activitats, establint les bases i instant les comunitats autònomes i entitats locals a una adaptació de la seva normativa que redundi en un benefici real per a les PIMES a l'inici i en l'exercici de l'activitat.

Mitjançant aquesta Llei s'avança un pas més eliminant tots els supòsits d'autorització o llicència municipal prèvia motivats en la protecció del medi ambient, de la seguretat o de la salut públiques, lligats a establiments comercials i altres que es detallen a l'annex amb una superfície de fins a 300 metres quadrats. Es considera, després de fer el judici de necessitat i proporcionalitat, que no són necessaris controls previs ja que es tracta d'activitats que, per la seva naturalesa, per les instal·lacions que requereixen i per la dimensió de l'establiment, no tenen un impacte susceptible de control a través de la tècnica autoritzadora, la qual se substitueix per un règim de control ex post basat en una declaració responsable. La flexibilització també s'estén més enllà de l'àmbit d'aplicació de la reforma de la Llei 2/2011, de 4 de març, i afecta també totes les obres lligades al condicionament d'aquests locals que no requereixen la redacció d'un projecte d'obra de conformitat amb la Llei 38/1999, de 5 de novembre, d'ordenació de l'edificació. D'aquesta manera, es pot iniciar l'execució d'obres i instal·lacions i l'exercici de l'activitat comercial i de serveis amb la presentació d'una declaració responsable o comunicació prèvia, segons el cas, en què l'empresari declara que compleix els requisits exigits per la normativa vigent i que disposa dels documents que s'exigeixin, a més d'estar en possessió del justificant del pagament del tribut corresponent quan sigui preceptiu.

Això contribueix a la dinamització de l'activitat en benefici del creixement econòmic i de l'ocupació, en línia d'acord amb els objectius de reducció de les càrregues administratives, la millora de l'entorn empresarial, en especial per a les PIMES, i la promoció de l'esperit empresarial de l'Estratègia Europa 2020.

El control administratiu passa a fer-se a posteriori i s'ha d'aplicar el règim sancionador vigent en matèria de comerç interior, ordenació del sòl i urbanisme, protecció de la salut, del medi ambient i del patrimoni historicoartístic, de tal manera que aquest mecanisme no suposi un menyscabament de les garanties en la prestació del servei cap als consumidors ni de les obligacions de compliment de la normativa sectorial autonòmica o municipal aplicable.

La substitució de la llicència per altres actes de control ex post no suposa en cap cas cap minva dels ingressos fiscals dels ajuntaments o dels organismes que expedien amb anterioritat les llicències prèvies d'obertura. Per contra, en la mesura que s'agiliti l'obertura de nous establiments, es pot registrar un increment de la recaptació obtinguda per aquest concepte ja que es facilita l'obertura de més i nous comerços. Aquesta Llei modifica el Text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, amb aquest fi.

Les mesures que preveu aquesta Llei s'adrecen sobretot a les petites i mitjanes empreses comercials i de serveis complementaris que constitueixen més del 90 per cent de les empreses que exerceixen la seva activitat en aquests sectors, normalment en establiments amb una superfície útil d'exposició i venda al públic que no supera els 300 metres quadrats, superfície que dona cabuda a la majoria de les activitats que recull l'annex d'aquesta Llei. Per això es considera que, a través d'aquesta Llei, es promou l'obertura de nous locals i la generació d'ocupació en aquest sector.

Aquesta Llei es fonamenta en el dret a la propietat privada de l'article 33.1 de la Constitució espanyola i a la llibertat d'empresa de l'article 38, així com en els principis de llibertat d'establiment, lliure circulació de béns i lliure prestació de serveis de l'article 139.2, que propugnen la unitat de mercat.

És important destacar que la reforma que s'introdueix respon a la finalitat positiva d'adoptar uns fins i orientacions generals en el pla de la reactivació econòmica, establint un mínim comú denominador per a tot l'Estat que garanteixi a les empreses un marc de seguretat jurídica i d'unitat normativa en tot el territori. Tot això, sense perjudici que les

comunitats autònomes, en l'àmbit de les seves competències, puguin regular un règim d'abast més ampli en l'eliminació de qualsevol tipus de control previ.

Les mesures que recull aquesta Llei constitueixen preceptes de regulació concreta i específica. Tanmateix, això no és obstacle per considerar-les autèntiques mesures d'ordenació general de l'economia, com ha destacat de manera reiterada la jurisprudència constitucional, ja que l'acció normativa adoptada té una incidència directa i significativa sobre l'activitat econòmica general.

Adicionalment, les mesures que conté aquesta Llei faciliten la gestió administrativa i l'eliminació de càrregues, aspecte que també incideix sobre el procediment administratiu comú (art. 149.1.18a CE).

De conformitat amb les mesures que preveu aquesta Llei, amb vista a la supressió de llicències, i per aplicació de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, qualsevol norma, disposició o acte adoptat per qualsevol òrgan de les administracions autonòmiques o locals que contravingui a l'aplicació d'aquest règim o el dificulti, pot ser declarat nul de ple dret, sense perjudici de l'exigència, si s'escau, de la corresponent responsabilitat patrimonial a l'administració pública incomplidora.

L'eliminació de llicències d'obertura i activitat es consagra en un total de cinc articles, en què es regula l'objecte, l'àmbit d'aplicació, la inexigibilitat de llicències municipals prèvies a l'obertura d'establiment, el règim de declaració responsable i la subjecció al règim general de control.

II

El títol II afegeix un nou mecanisme de suport a l'exportació als ja existents a l'ordenament jurídic espanyol. El mecanisme aprovat per aquest títol pretén desenvolupar les capacitats del Ministeri de Defensa en matèria de gestió de programes de material de defensa amb destinació a l'exportació.

La inexistència, fins a aquest moment, de mecanismes que permetessin una participació més activa del Ministeri de Defensa en la gestió de programes destinats a l'exportació ha suposat un desavantatge competitiu per a la nostra base industrial i tecnològica, la qual s'ha vist obligada a competir en el mercat internacional en desigualtat de condicions contra ofertes procedents de bases industrials estrangeres que gaudien d'un suport molt més proactiu i eficaç ofert pels seus governs d'origen.

Les mesures que s'apliquen en aquesta Llei tenen com a objectiu fonamental afrontar les carències advertides en aquesta etapa crucial per al sector espanyol industrial de la defensa, caracteritzada per la contracció de la despesa espanyola en aquest sector essencial de l'activitat econòmica del país, l'augment de la demanda internacional de material de defensa, la creixent competència internacional en els processos d'adjudicació de grans programes per determinades potències emergents, i l'existència d'un interès declarat i actual, per part d'aquestes, perquè sigui el Govern espanyol el seu interlocutor únic en processos d'adquisició de material de defensa que, tenint en compte la seva envergadura, no admeten demora.

Aquestes mesures permeten dotar el Govern espanyol d'instruments eficaços, duradors, flexibles i adaptables a les necessitats de la demanda internacional.

Les disposicions que conté aquesta Llei adapten a l'ordenament jurídic espanyol institucions tradicionals en el dret comparat relatives a la gestió de programes de material de defensa amb destinació a l'exportació, i doten el Ministeri de Defensa d'instruments eficaços, flexibles i adaptables a les necessitats de la demanda internacional per a cada cas i eviten la responsabilitat patrimonial de la hisenda pública espanyola per raó d'obligacions que per la seva naturalesa únicament han de correspondre o bé als contractistes o bé als governs adquirents.

La posada en marxa d'aquest mecanisme oscil·la sobre dues relacions jurídiques; una horitzontal, de Govern a Govern, entre el Govern sol·licitant i el Govern espanyol, i una vertical, entre el Govern espanyol (per mitjà del Ministeri de Defensa) i una o més empreses subministradores.

La relació horitzontal s'estableix sobre la formalització d'un contracte entre el Govern d'Espanya i un altre Govern estranger, tal com preveu l'article 7.1.g) de la Llei 24/2011, d'1 d'agost, de contractes del sector públic en els àmbits de la defensa i de la seguretat. En virtut d'aquest contracte, el Govern estranger sol·licita al Govern d'Espanya que faci totes les activitats de gestió necessàries perquè un determinat material o tecnologia de defensa li siguin transmesos per un contractista espanyol. El negoci jurídic del manament inherent al contracte esmentat té els avantatges que el bé subministrat no s'integra en el patrimoni de les administracions públiques, que no es modifica la normativa vigent en matèria de control del comerç exterior de material de defensa i que permet transmetre de manera directa entre els contractistes i el Govern estranger les responsabilitats i riscos derivats dels contractes.

Per la seva banda, la relació vertical es desenvolupa mitjançant les activitats que, en virtut de l'encàrrec anterior, ha de realitzar el Ministeri de Defensa en el tràfic jurídic intern aplicant els mecanismes vigents de contractació administrativa del sector públic, així com el règim de control de la gestió economicofinancera i el règim sancionador que preveu la normativa pressupostària.

Tenint en compte que la contractació no es fa amb càrrec a fons públics, es preveu l'obertura de comptes de situació de fons del Govern estranger dels quals únicament el Govern espanyol està habilitat per extreure'ls. Simultàniament, s'articulen disposicions especials per regular totes les ocasions en què la normativa general de contractació del sector públic preveu un flux de fons entre una administració pública i un contractista, de manera que els fluxos de fons que operen en aquesta relació no es vinculin amb la hisenda pública, sinó amb el compte de situació de fons en què es dipositen les quantitats avançades pel Govern estranger per costejar els programes.

Com a element de tancament, seguint l'exemple del dret comparat, s'ha considerat pertinent preveure el reemborsament dels costos en què incorri el Ministeri de Defensa amb càrrec al compte de situació de fons del programa que es gestioni amb destinació a l'exportació, de manera que el suport prestat es realitzi sense cost ni benefici per al Ministeri de Defensa.

III

Aquest contingut, a més, es completa amb tres disposicions addicionals. A la primera es disposa, d'una banda, l'elaboració de models de comunicació prèvia i declaració responsable tipus per tal que facilitin la cooperació administrativa i, d'una altra, el desplegament d'una ordenança tipus en matèria de llicències municipals. A la segona de les disposicions addicionals s'atorga habilitació a les entitats de col·laboració privades per comprovar els requisits dels declarants. A la tercera es disposa l'aplicació d'aquesta Llei a les instal·lacions de xarxes públiques de comunicacions electròniques. També s'introdueix una disposició transitòria, en la qual es fixa el règim aplicable als procediments iniciats abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, i una disposició derogatòria.

A més, es recullen catorze disposicions finals que tenen per objecte modificar la Llei reguladora de les hisendes locals perquè la reforma que s'emprèn en matèria de llicències no perjudiqui el règim fiscal de les primeres; modificar la disposició transitòria segona de la Llei 18/2009, de 23 de novembre, per la qual es modifica el text articulat de la Llei sobre trànsit, circulació de vehicles a motor i seguretat viària, aprovat pel Reial decret legislatiu 339/1990, de 2 de març, en matèria sancionadora, de manera que, davant la impossibilitat de complir amb el termini originalment establert que expira el 25 de maig de 2012, s'ampliï fins al 25 de maig de 2014 el termini màxim del qual puguin disposar les administracions locals per efectuar les notificacions a l'Adreça Electrònica Vial o, si s'escau, en el Tauler Edictal de Sancions de Trànsit, i assegurar així, durant aquest temps, la validesa de les notificacions que segueixin practicant fins que disposin dels mitjans tècnics i pressupostaris necessaris per adherir-se al nou sistema; també es modifica el Reial decret llei 16/2012, de 20 d'abril, de mesures urgents per garantir la sostenibilitat del Sistema Nacional de Salut i millorar la qualitat i la seguretat de les seves prestacions, atès que s'ha detectat un error material en la redacció que fa l'article 5 a l'article 2 del

Reial decret 823/2008, de 16 de maig, pel qual s'estableixen els marges, deduccions i descomptes corresponents a la distribució i dispensació de medicaments d'ús humà, que és necessari corregir immediatament, atès que el contingut de l'escala que s'hi incorpora fa inviable l'aplicació efectiva del règim de bonificacions previst per a les oficines de farmàcia; d'altra banda, es modifica la disposició addicional primera del Reial decret llei 12/2012, de 30 de març, pel qual s'introdueixen diverses mesures tributàries i administratives dirigides a la reducció del dèficit públic, reguladora de la declaració tributària especial, amb l'objectiu de determinar el valor a efectes fiscals dels béns o drets que hagin estat objecte de declaració, al mateix temps que s'introdueixen certes cauteles amb la finalitat d'evitar situacions de desimposició. Es modifiquen, a més, la disposició final segona de la Llei 26/2011, d'1 d'agost, d'adaptació normativa a la Convenció internacional sobre els drets de les persones amb discapacitat, a l'efecte de l'elaboració d'un text refós, la Llei 16/2011, de 24 de juny, de contractes de crèdit al consum, i la Llei 34/1988, d'11 de novembre, general de publicitat. També es permet que el Govern pugui ampliar el catàleg de les activitats comercials i serveis, a l'efecte de la inexigibilitat de les llicències, així com el llinar de superfície que preveu el títol I d'aquesta Llei; es salvaguarda, així mateix, la competència de les comunitats autònomes per ampliar el catàleg i el llinar esmentats; es disposa que el Govern, en tot cas, els ha de revisar en el termini d'un any des de l'entrada en vigor de la Llei; s'habilita el Govern perquè dicti les disposicions necessàries per al desplegament i l'aplicació del títol II d'aquesta Llei; s'identifiquen els títols competencials que atribueixen a l'Estat la competència per dictar-lo; i es determina que la seva entrada en vigor es produeix l'endemà de la publicació al «Butlletí Oficial de l'Estat». Finalment, s'introdueix un annex en el qual s'identifiquen les agrupacions i els grups d'activitats afectats del Reial decret 1175/1990, de 28 de setembre, pel qual s'aproven les tarifes i la instrucció de l'impost sobre activitats econòmiques.

TÍTOL I

De mesures urgents d'impuls del comerç

Article 1. *Objecte.*

El títol I d'aquesta Llei té per objectiu l'impuls i la dinamització de l'activitat comercial detallista i de determinats serveis mitjançant l'eliminació de càrregues i restriccions administratives existents que afecten l'inici i l'exercici de l'activitat comercial, en particular, mitjançant la supressió de les llicències d'àmbit municipal vinculades amb els establiments comercials, les seves instal·lacions i determinades obres prèvies.

Article 2. *Àmbit d'aplicació.*

1. Les disposicions que conté el títol I d'aquesta Llei s'apliquen a les activitats comercials detallistes i a la prestació de determinats serveis previstos a l'annex d'aquesta Llei, realitzats a través d'establiments permanents, situats en qualsevol part del territori nacional, i amb una superfície útil d'exposició i venda al públic que no sigui superior a 300 metres quadrats.

2. Queden al marge de la regulació que conté el títol I d'aquesta Llei les activitats que es porten a terme en els establiments esmentats que tinguin impacte en el patrimoni historicoartístic o en l'ús privatiu i l'ocupació dels béns de domini públic.

Article 3. *Inexigibilitat de llicència.*

1. Per a l'inici i el desenvolupament de les activitats comercials i els serveis que defineix l'article anterior, no es pot exigir per part de les administracions o entitats del sector públic l'obtenció d'una llicència prèvia d'instal·lacions, de funcionament o d'activitat, ni altres de classe similar o anàlogues que subjectin a autorització prèvia l'exercici de l'activitat comercial a desenvolupar o la possibilitat mateixa de l'obertura de l'establiment corresponent.

2. Tampoc estan subjectes a llicència els canvis de titularitat de les activitats comercials i de serveis. En aquests casos és exigible la comunicació prèvia a l'administració competent únicament als efectes informatius.

3. No és exigible la llicència o l'autorització prèvia per a la realització de les obres lligades al condicionament dels locals per desenvolupar l'activitat comercial quan no requereixin la redacció d'un projecte d'obra de conformitat amb l'article 2.2 de la Llei 38/1999, de 5 de novembre, d'ordenació de l'edificació.

4. La inexigibilitat de llicència que determina aquest article no regeix respecte de les obres d'edificació que siguin necessàries d'acord amb l'ordenament vigent, les quals se segueixen regulant, quant a l'exigència de llicència prèvia, requisits generals i competència per al seu atorgament, per la seva normativa corresponent.

Article 4. *Declaració responsable o comunicació prèvia.*

1. Les llicències prèvies que, d'acord amb els articles anteriors, no puguin ser exigides, han de ser substituïdes per declaracions responsables, o bé per comunicacions prèvies, de conformitat amb el que estableix l'article 71.bis de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, relatives al compliment de les previsions legals que estableix la normativa vigent. En tot cas, el declarant ha d'estar en possessió del justificant de pagament del tribut corresponent quan sigui preceptiu.

2. La declaració responsable, o la comunicació prèvia, han de contenir una manifestació explícita del compliment dels requisits que siguin exigibles d'acord amb la normativa vigent, inclòs, si s'escau, estar en possessió de la documentació que ho acrediti i del projecte quan correspongui.

3. Els projectes a què es refereix l'apartat anterior han d'estar signats per tècnics competents d'acord amb la normativa vigent.

4. Quan s'hagin de fer diverses actuacions relacionades amb la mateixa activitat o en el mateix local en què aquesta es desenvolupa, les declaracions responsables, o les comunicacions prèvies, s'han de tramitar conjuntament.

Article 5. *Subjecció al règim general de control.*

La presentació de la declaració responsable, o de la comunicació prèvia, amb l'efecte d'habilitació consegüent a partir d'aquell moment per a l'exercici material de l'activitat comercial, no prejutja de cap manera la situació i l'acomodament efectiu de les condicions de l'establiment a la normativa aplicable, ni limita l'exercici de les potestats administratives, de comprovació, inspecció, sanció, i en general de control que a l'Administració en qualsevol ordre, estatal, autonòmic o local, li estiguin atribuïdes per l'ordenament sectorial aplicable en cada cas.

En el marc de les seves competències, s'habilita les entitats locals a regular el procediment de comprovació posterior dels elements i les circumstàncies posades de manifest per l'interessat a través de la declaració responsable o de la comunicació prèvia, d'acord amb el que disposa l'article 71.bis de la Llei 30/1992, de 26 de novembre.

TÍTOL II

Del suport a l'exportació de material de defensa pel Ministeri de Defensa

Article 6. *Contractes relatius al subministrament de material de defensa.*

El Ministeri de Defensa, en compliment dels termes establerts en un contracte subscrit entre el Govern d'Espanya i un altre Govern estranger, pot portar a terme les actuacions de contractació en nom i representació de l'esmentat Govern estranger, supervisió, suport logístic i transferència de tecnologia necessàries per lliurar-li un material de defensa determinat, en els termes que conté l'article 8 d'aquesta Llei.

Article 7. Garanties del Govern estranger.

Les responsabilitats assumides pel Ministeri de Defensa en virtut del contracte subscrit entre el Govern d'Espanya i un Govern estranger han d'estar suficientment garantides per aquest últim.

Article 8. Actuacions a càrrec del Ministeri de Defensa.

1. En compliment dels termes establerts en un contracte subscrit entre el Govern d'Espanya i un Govern estranger, el Ministeri de Defensa pot portar a terme les actuacions següents:

a) Contractar, d'acord amb el que preveu l'article 11.1 d'aquesta Llei, en nom i representació d'un Govern estranger, el subministrament del material de defensa que sol·liciti el Govern estranger, així com supervisar l'execució i el compliment del contracte i rebre l'objecte de subministrament.

b) Supervisar el compliment dins del termini i en la forma escaients d'altres contractes de subministrament de material de defensa subscrits entre governs estrangers i una empresa amb domicili en territori espanyol.

c) Planejar i administrar programes d'obtenció de material de defensa a favor de governs estrangers.

d) Transmetre el coneixement operatiu i tecnològic sobre material de defensa a governs estrangers, així com contractar-ne la transmissió.

e) Prestar serveis d'ensinistrament tècnic i operatiu o altres serveis necessaris per executar un programa de material de defensa i contractar-ne la prestació.

f) Portar a terme activitats d'assegurament de la qualitat.

g) Qualsevol altres activitats complementàries a les anteriors o necessàries per al seu bon fi.

2. La realització de les activitats que preveu l'apartat 1 que impliquin actes de contractació pel Ministeri de Defensa per compte d'un Govern estranger en cap cas ha de suposar un cost o benefici econòmic per al Ministeri de Defensa.

3. La realització de les activitats a què es refereix l'apartat 1 quan es deriven de contractes subscrits entre el Govern d'Espanya i altres governs d'estats membres de la Unió Europea s'han d'ajustar al que preveu la normativa comunitària.

Article 9. No-integració dels béns objecte de subministrament en el patrimoni de les administracions públiques.

En cap cas el material de defensa, el subministrament del qual sigui contractat pel Ministeri de Defensa, al qual fa referència l'article 8.1 passa a formar part del patrimoni de les administracions públiques.

Article 10. Condició d'exportador.

Als efectes de la Llei 53/2007, de 28 de desembre, sobre el control del comerç exterior de material de defensa i de doble ús, la realització pel Ministeri de Defensa de les activitats que descriu l'article 8.1 no altera la condició d'exportador del contractista.

Article 11. Contractes en nom i representació d'un Govern estranger.

1. Sense perjudici del que s'estableixi en el contracte subscrit entre el Govern d'Espanya i un altre Govern estranger, i en tot el que no preveu aquest títol, la formalització de contractes per a l'execució de les actuacions que preveu l'article 8.1 es regeix per la normativa vigent en matèria de contractes del sector públic.

2. S'ha d'incorporar a l'expedient de contractació el document que acrediti la disponibilitat dels fons necessaris per a l'adquisició d'un compromís de despesa, emès per l'entitat de crèdit en què estigui situat el compte de situació de fons que esmenta l'article 12 d'aquesta Llei.

3. Les garanties financeres a prestar en els contractes subscrits amb el Ministeri de Defensa s'han de dipositar a la mateixa entitat de crèdit en què s'hagi obert un compte de situació de fons. La responsabilitat en la gestió de les garanties esmentades correspon, en tot cas i amb caràcter exclusiu, al Ministeri de Defensa.

En cas que la garantia es presti mitjançant un aval, aquest s'ha de constituir amb caràcter solidari i amb renúncia al benefici d'excussió.

En cas que la garantia es constitueixi mitjançant un contracte d'assegurança de caució, són aplicables les normes següents:

- a) El Govern estranger ha de tenir la condició d'assegurat.
- b) En cas d'incompliment del prenedor de l'assegurança, la indemnització que derivi del contracte d'assegurança de caució ha de ser ingressada en el compte a què fa referència l'article 12 d'aquesta Llei.
- c) El contracte s'ha de formalitzar amb entitats asseguradores habilitades per operar a Espanya en el ram de l'assegurança de caució.

4. La imposició de penalitats al contractista en cas de demora s'ha de fer efectiva mitjançant la deducció de les quantitats que, en concepte de pagament total o parcial, s'hagin d'abonar al contractista o sobre la garantia que, si s'escau, s'hagi constituït, quan no es puguin deduir de les retencions practicades sobre el compte de situació de fons del Govern estranger.

5. En els casos en què, d'acord amb l'ordenament jurídic espanyol, en l'exercici de les actuacions que assenyalava l'article 8.1, el Ministeri de Defensa sigui responsable de danys i perjudicis ocasionats pel contractista a tercers com a conseqüència immediata i directa d'una ordre donada o com a conseqüència dels vicis del projecte elaborat per aquell mateix per al subministrament de fabricació, les indemnitzacions per danys i perjudicis s'han d'executar contra el compte de situació de fons del Govern estranger.

6. En cas que el Ministeri de Defensa, actuant en virtut de la representació assumida, demori l'abonament del preu per realització total o parcial d'un contracte, els interessos per aquesta demora i la indemnització per costos de cobrament s'han d'executar contra el compte de situació de fons del Govern estranger.

7. En cas de suspensió del contracte a instància del Govern estranger, s'han d'abonar al contractista els danys i perjudicis efectivament soferts amb càrrec al compte de situació de fons del Govern estranger.

8. En cas d'extinció del contracte per compliment, si es produeix demora en el pagament del saldo de liquidació, el contractista té dret a percebre els interessos de demora i la indemnització pels costos de cobrament amb càrrec al compte de situació de fons del Govern estranger.

9. En cas de resolució del contracte per la causa que preveu l'article 223.g) del Text refós de la Llei de contractes del sector públic, els interessos de demora i les indemnitzacions que corresponguin s'han d'executar contra el compte de situació de fons del Govern estranger.

Article 12. Comptes de situació de fons destinats a finançar l'adquisició de material de defensa per un Govern estranger.

1. Per a la realització de les activitats que preveu l'article 8.1 el Ministeri de Defensa, actuant per compte d'un Govern estranger, en virtut d'un contracte subscrit entre el Govern d'Espanya i un altre Govern estranger, pot administrar comptes de situació de fons oberts per aquell en entitats de crèdit amb domicili en territori espanyol, així com contractar-ne l'obertura.

2. L'obertura del compte de situació de fons s'ha de contractar de manera que únicament el Ministeri de Defensa estigui habilitat per extreure'n i retenir-ne fons.

3. Per a l'obertura d'aquest compte de situació de fons pel Ministeri de Defensa, l'expedient de contractació s'ha d'ajustar al que disposa la normativa sobre contractes del sector públic, mitjançant procediment negociat amb un mínim de tres ofertes i sense necessitat d'exigir prestació de garantia definitiva. Els contractes han de contenir necessàriament una clàusula d'exclusió de la facultat de compensació amb altres fons dipositats pel Govern estranger a la mateixa entitat de crèdit.

Realitzada l'adjudicació i formalitzat el contracte, s'han de comunicar aquestes qüestions al Govern estranger amb expressió de la data a partir de la qual comenci l'execució d'aquest.

4. El Ministeri de Defensa pot subscriure convenis amb les entitats de crèdit, tendents a determinar el règim de funcionament dels comptes oberts per als fins expressats en aquest títol en què estiguin situats els fons de governs estrangers i, en especial, el tipus d'interès al qual han de ser retribuïts, les comissions a pagar, si s'escau, els mitjans de pagament que hi estan associats i les obligacions d'informació assumides per les entitats de crèdit.

5. El Ministeri de Defensa, en relació amb els comptes esmentats, pot sol·licitar, a l'òrgan administratiu gestor o a l'entitat de crèdit corresponent, qualssevol dades tendents a comprovar el compliment de les condicions en què es va autoritzar l'obertura del compte.

6. Semestralment s'ha de remetre a la comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics informació sobre l'evolució i la situació dels comptes de situació de fons.

Article 13. *Costos.*

1. Els costos derivats de les activitats que preveu l'article 8 s'han de carregar directament al compte de situació de fons del Govern estranger.

2. Les despeses ocasionades al Ministeri de Defensa per la prestació de serveis que derivin de la realització de les activitats que descriu l'article 8 han de ser reemborsades, amb càrrec al compte esmentat, mitjançant un ingrés a favor del Tresor Públic.

Article 14. *Control de la gestió economicofinancera.*

Les funcions de control de la gestió economicofinancera que preveu el títol VI de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària, s'han d'exercir per analogia sobre les actuacions que preveu aquest títol i els comptes de situació de fons.

Article 15. *Règim de responsabilitats.*

El règim de responsabilitats que preveu el títol VII de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, és aplicable a les actuacions que assenyala l'article 8, en els termes que estableix la Llei esmentada.

Disposició addicional primera. *Accions de col·laboració amb les administracions públiques.*

1. L'Estat ha de promoure amb l'associació d'entitats locals d'àmbit estatal amb més implantació l'elaboració d'un model tipus de declaració responsable i de comunicació prèvia, als efectes que preveu el títol I d'aquesta Llei, i pot convenir les accions de col·laboració que es considerin oportunes.

2. Així mateix, en el marc del Comitè per a la Millora de la Regulació de les Activitats de Serveis, les administracions públiques han de cooperar per promoure l'elaboració d'una ordenança tipus en matèria d'actes de control i intervenció municipal que ha de tenir en compte el contingut del títol I d'aquesta Llei en relació amb l'activitat de comerç detallista.

3. L'Estat ha de promoure la posada en marxa i la implantació de mecanismes de tramitació electrònica i finestreta única que ajudin a potenciar els efectes positius de la simplificació normativa derivats de les mesures que preveuen el títol I d'aquesta Llei i els apartats anteriors d'aquesta disposició addicional. Amb aquesta actuació el Govern contribueix de manera eficaç al compliment de la Llei 11/2007, de 22 de juny, d'accés electrònic dels ciutadans als serveis públics, que preveu la implantació de mecanismes de tramitació electrònica en les administracions públiques per reduir càrregues administratives i eliminar ineficiències, tant per a les administracions públiques com per als administrats.

Disposició addicional segona. *Habilitació a les entitats col·laboradores.*

Per a l'exercici de l'activitat de comprovació dels requisits i circumstàncies esmentats a la declaració responsable o comunicació prèvia regulades a l'article 4 d'aquesta Llei, les corporacions locals competents poden recórrer a la col·laboració privada d'entitats de valoració, comprovació i control, legalment acreditades, a través de les quals es pot gestionar la totalitat o una part de l'activitat de comprovació. Les entitats esmentades han d'actuar en règim de concurrència. En qualsevol cas, els interessats, als efectes de la valoració dels requisits manifestats a les seves declaracions responsables, o a les seves comunicacions prèvies, lliurement poden fer ús o no dels serveis de les entitats esmentades, sense que se'n pugui derivar cap tractament diferenciat per part de l'Administració competent, destinatària de la comunicació.

Disposició addicional tercera. *Instal·lacions de xarxes públiques de comunicacions electròniques.*

Les disposicions que conté el títol I d'aquesta Llei s'han d'aplicar a les estacions o instal·lacions radioelèctriques utilitzades per a la prestació de serveis de comunicacions electròniques disponibles per al públic, a excepció d'aquelles en què concorrin les circumstàncies esmentades a l'article 2.2 d'aquesta Llei, ocupin una superfície superior a 300 metres quadrats, a aquest efecte es computa tota la superfície inclosa dins de la tanca de l'estació o instal·lació o, si es tracta d'instal·lacions de nova construcció, tinguin impacte en espais naturals protegits.

Aquesta disposició s'entén sense perjudici de l'aplicació a les instal·lacions esmentades del que estableix la Llei 32/2003, de 3 de novembre, general de telecomunicacions, i la seva normativa de desplegament.

Disposició transitòria. *Sol·licituds de llicències efectuades amb anterioritat.*

1. Els procediments iniciats amb anterioritat a l'entrada en vigor del títol I d'aquesta Llei, i que tinguin per finalitat l'obtenció de les llicències o autoritzacions que siguin necessàries d'acord amb la normativa anterior, s'han de tramitar i resoldre per la normativa vigent en el moment de la presentació de la sol·licitud.

2. No obstant el que disposa l'apartat anterior, l'interessat, amb anterioritat a la resolució, pot desistir de la seva sol·licitud i, d'aquesta manera, optar per l'aplicació de la nova normativa en el que aquesta al seu torn sigui aplicable.

Disposició derogatòria.

Queden derogades totes les normes del mateix rang o inferior que contradiguin el que preveu aquesta Llei o s'hi oposin i en concret el Reial decret llei 19/2012, de 25 de maig, de mesures urgents de liberalització del comerç i de determinats serveis.

Disposició final primera. *Modificació del Text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març.*

El Text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, queda modificat de la manera següent:

U. Es modifica el contingut de les lletres h) i i) de l'apartat 4 de l'article 20, que queda redactat de la manera següent:

«h) Atorgament de les llicències urbanístiques exigides per la legislació del sòl i ordenació urbana o realització de les activitats administratives de control en els supòsits en els quals l'exigència de llicència sigui substituïda per la presentació d'una declaració responsable o comunicació prèvia.

i) Atorgament de les llicències d'obertura d'establiments o realització de les activitats administratives de control en els supòsits en els quals l'exigència de llicència sigui substituïda per la presentació d'una declaració responsable o comunicació prèvia.»

Dos. Es modifica l'apartat 1 de l'article 100, que queda redactat de la manera següent:

«1. L'impost sobre construccions, instal·lacions i obres és un tribut indirecte el fet imposable del qual està constituït per la realització, dins del terme municipal, de qualsevol construcció, instal·lació o obra per a la qual s'exigeixi l'obtenció de la llicència d'obres o urbanística corresponent, s'hagi obtingut o no l'esmentada llicència, o per a la qual s'exigeixi la presentació d'una declaració responsable o comunicació prèvia, sempre que l'expedició de la llicència o l'activitat de control correspongui a l'ajuntament de la imposició.»

Tres. Es modifica l'apartat 2 de l'article 101, que queda redactat de la manera següent:

«2. En el cas que la construcció, instal·lació o obra no sigui realitzada pel subjecte passiu contribuent tenen la condició de subjectes passius substituïts del contribuent els qui sol·licitin les llicències corresponents o presentin les corresponents declaracions responsables o comunicacions prèvies o els qui realitzin les construccions, instal·lacions o obres.

El substituït pot exigir al contribuent l'import de la quota tributària satisfeta.»

Quatre. Es modifica l'apartat 1 de l'article 103, que queda redactat de la manera següent:

«1. Quan es concedeixi la llicència preceptiva o es presenti la declaració responsable o la comunicació prèvia o quan, no havent-se sol·licitat, concedit o denegat encara aquella o presentat aquestes, s'iniciï la construcció, instal·lació o obra, s'ha de practicar una liquidació provisional a compte, i se n'ha de determinar la base imposable:

a) En funció del pressupost presentat pels interessats, sempre que hagi estat visat pel col·legi oficial corresponent quan això constitueixi un requisit preceptiu.

b) Quan l'ordenança fiscal així ho prevegi, en funció dels índexs o mòduls que aquesta estableixi a l'efecte.

Una vegada finalitzada la construcció, instal·lació o obra, i tenint en compte el seu cost real i efectiu, l'ajuntament, mitjançant la comprovació administrativa oportuna, ha de modificar, si s'escau, la base imposable a què es refereix l'apartat anterior practicant la liquidació definitiva corresponent, i exigint al subjecte passiu o reintegrant-li, si s'escau, la quantitat que correspongui.»

Disposició final segona. *Modificació de la Llei 18/2009, de 23 de novembre, per la qual es modifica el text articulat de la Llei sobre trànsit, circulació de vehicles a motor i seguretat viària, aprovat pel Reial decret legislatiu 339/1990, de 2 de març, en matèria sancionadora.*

La Llei 18/2009, de 23 de novembre, per la qual es modifica el text articulat de la Llei sobre trànsit, circulació de vehicles a motor i seguretat viària, aprovat pel Reial decret legislatiu 339/1990, de 2 de març, en matèria sancionadora, queda modificada de la manera següent:

U. La disposició transitòria segona queda redactada en els termes següents:

«Disposició transitòria segona. *Pràctica de les notificacions a l'Adreça Electrònica Vial i al Tauler Edictal de Sancions de Trànsit.*

Les administracions locals han de practicar les notificacions a l'Adreça Electrònica Vial o, si s'escau, al Tauler Edictal de Sancions de Trànsit abans del 25 de maig de 2014, sempre que ho permetin les seves disponibilitats pressupostàries i els seus mitjans tècnics.»

Dos. Es modifica l'apartat 3 de la disposició final sisena amb la redacció següent:

«3. S'autoritza el Govern a modificar, mitjançant un reial decret, la previsió temporal sobre la pràctica de les notificacions a l'Adreça Electrònica Vial i al Tauler Edictal de Sancions de Trànsit que conté la disposició transitòria segona, atenent la situació financera i les possibilitats reals d'implementació per les administracions locals de les mesures necessàries per a la plena efectivitat d'aquest sistema de notificacions.»

Disposició final tercera. *Modificació del Reial decret llei 12/2012, de 30 de març, pel qual s'introdueixen diverses mesures tributàries i administratives dirigides a la reducció del dèficit públic.*

Amb efectes des de l'entrada en vigor del Reial decret llei 12/2012, de 30 de març, pel qual s'introdueixen diverses mesures tributàries i administratives dirigides a la reducció del dèficit públic, s'afegeixen dos nous apartats 6 i 7 a la disposició addicional primera de l'esmentat Reial decret llei, que queden redactats de la manera següent:

«6. Quan el titular jurídic del bé o dret objecte de la declaració tributària especial no resideixi en territori espanyol i no coincideixi amb el titular real, es pot considerar titular aquest últim sempre que arribi a tenir la titularitat jurídica dels béns o drets amb anterioritat al 31 de desembre de 2013.

L'adquisició posterior de la titularitat jurídica dels béns o drets esmentats pel titular real determina que aquest se subrogui en la posició d'aquell respecte dels valors i dates d'adquisició dels béns o drets i que no s'integrin en la base imposable dels impostos a què es refereix aquesta disposició addicional les rendes que es posin de manifest en ocasió de l'adquisició esmentada.

7. El valor d'adquisició dels béns i drets objecte de la declaració especial és vàlid a efectes fiscals en relació amb els impostos a què es refereix l'apartat 1 anterior, a partir de la data de presentació de la declaració i realització de l'ingrés corresponent. No obstant això, quan el valor d'adquisició sigui superior al valor normal de mercat dels béns o drets en aquesta data, als efectes de futures transmissions únicament són computables les pèrdues o, si s'escau, els rendiments negatius, en la mesura que excedeixin la diferència entre els dos valors.

En cap cas són fiscalment deduïbles les pèrdues per deteriorament o correccions de valor corresponents als béns i drets objecte de la declaració especial, ni les pèrdues derivades de la transmissió de tals béns i drets quan l'adquirent sigui una persona o entitat vinculada en els termes que estableix

l'article 16 del Text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març.

Quan siguin objecte de declaració béns o drets la titularitat dels quals es correspongui parcialment amb rendes declarades, els béns o drets esmentats mantenen a efectes fiscals el valor que tenien amb anterioritat a la presentació de la declaració especial.»

Disposició final quarta. *Modificació del Reial decret llei 16/2012, de 20 d'abril, de mesures urgents per garantir la sostenibilitat del Sistema Nacional de Salut i millorar la qualitat i seguretat de les seves prestacions.*

L'article 5 del Reial decret llei 16/2012, de 20 d'abril, de mesures urgents per garantir la sostenibilitat del Sistema Nacional de Salut i millorar la qualitat i seguretat de les seves prestacions, queda redactat de la manera següent:

«Article 5. *Modificació del Reial decret 823/2008, de 16 de maig, pel qual s'estableixen els marges, deduccions i descomptes corresponents a la distribució i dispensació de medicaments d'ús humà.*

Es modifica l'apartat 8 de l'article 2 del Reial decret 823/2008, de 16 de maig, pel qual s'estableixen els marges, deduccions i descomptes corresponents a la distribució i dispensació de medicaments d'ús humà, i queda redactat de la manera següent:

“8. Per tal de garantir l'accessibilitat i qualitat en el servei, així com l'atenció farmacèutica adequada als usuaris del Sistema Nacional de Salut, a les oficines de farmàcia que resultin exemptes de l'escala de deduccions que regula l'apartat 5 d'aquest article els és aplicable a favor seu un índex corrector dels marges de les oficines de farmàcia corresponent a les receptes o ordres de dispensació de medicaments d'ús humà fabricats industrialment dispensats amb càrrec a fons públics, d'acord amb l'escala següent:

Diferencial		Percentatge	Fix
De	a		
0,01	2.750,00	7,25	
2.750,01	5.500,00	7,75	199,38
5.500,01	8.250,00	8,25	412,50
8.250,01	10.466,66	8,75	639,37
10.466,67	12.500,00		833,33

Per a l'aplicació del tram corresponent de l'escala esmentada s'ha de tenir en compte la quantia de la diferència entre 12.500 euros i l'import de la facturació mensual corresponent a les receptes o ordres de dispensació de medicaments d'ús humà fabricats industrialment dispensats amb càrrec a fons públics. La facturació mensual esmentada s'ha de calcular en termes de preu de venda al públic incrementat amb l'impost sobre el valor afegit. Pel que fa a les presentacions de medicaments amb preu industrial superior a 91,63 euros i als efectes de la facturació mensual, s'ha d'excloure de l'esmentat còmput la quantitat que, calculada en termes de preu de venda al públic, inclòs l'impost sobre el valor afegit, excedeixi el preu industrial.

A la diferència entre la quantia esmentada i el tram inferior que correspongui de l'escala s'hi ha d'aplicar el percentatge que s'hi assenyala, i a la quantitat resultant se li ha d'afegir l'import fix especificat en cada tram de l'escala. En cap cas l'import derivat de l'aplicació de l'índex corrector dels marges pot superar, a favor de la farmàcia, els 833,33 euros mensuals.

Aquestes oficines de farmàcia han de complir, a més, els requisits següents:

- a) Que no hagin estat objecte de sanció administrativa o inhabilitació professional ni estiguin excloses de la seva concertació.
- b) Que participin en els programes d'atenció farmacèutica i en la realització del conjunt d'activitats destinades a la utilització racional dels medicaments que estableixi l'administració sanitària corresponent.
- c) Que les seves vendes anuals totals, en termes de preu de venda al públic incrementat amb l'impost sobre el valor afegit, no superin els 200.000 euros en l'exercici econòmic corresponent a l'any natural anterior.

La decisió sobre el compliment dels requisits exigits, així com la resolució de les incidències que es produeixin a l'efecte, correspon a les diferents administracions sanitàries competents en matèria d'ordenació farmacèutica que han d'establir el procediment per a la seva aplicació. De tot això se n'ha de donar audiència prèvia a la Mutualitat General de Funcionaris de l'Administració Civil de l'Estat, a la Mutualitat General Judicial, a l'Institut Social de les Forces Armades i, si s'escau, a l'Institut Nacional de Gestió Sanitària.

La quantia derivada de l'aplicació de l'índex corrector dels marges corresponent a les administracions sanitàries del Sistema Nacional de Salut, inclosa la Mutualitat General de Funcionaris de l'Administració Civil de l'Estat, la Mutualitat General Judicial i l'Institut Social de les Forces Armades, és la que resulti d'aplicar el percentatge que representa cada una d'elles en la facturació mensual de cada oficina de farmàcia, considerades conjuntament. El procediment de gestió d'aquesta informació s'ha d'ajustar a les regles establertes respecte dels informes relatius a l'aplicació de l'escala conjunta de deduccions.»

Disposició final cinquena. Modificació de la Llei 26/2011, d'1 d'agost, d'adaptació normativa a la Convenció internacional sobre els drets de les persones amb discapacitat.

La disposició final segona de la Llei 26/2011, d'1 d'agost, d'adaptació normativa a la Convenció internacional sobre els drets de les persones amb discapacitat, queda redactada en els termes següents:

«El Govern ha d'elaborar i aprovar abans del 31 de desembre de 2013 i amb la consulta prèvia al Consell Nacional de la Discapacitat, un text refós en el qual es regularitzin, aclareixin i harmonitzin la Llei 13/1982, de 7 d'abril, d'integració social dels minusvàlids, la Llei 51/2003, de 2 de desembre, d'igualtat d'oportunitats, no discriminació i accessibilitat universal de les persones amb discapacitat, i la Llei 49/2007, de 26 de desembre, d'infraccions i sancions en matèria d'igualtat d'oportunitats, no discriminació i accessibilitat universal de les persones amb discapacitat.»

Disposició final sisena. Modificació de la Llei 16/2011, de 24 de juny, de contractes de crèdit al consum.

Es modifica el paràgraf primer de l'apartat 1 de l'article 34, que queda redactat de la manera següent:

«1. L'incompliment de les disposicions d'aquesta Llei per persones físiques i jurídiques diferents de les que preveu l'apartat 2 és sancionat com a infracció en matèria de consum, i se li aplica el que disposa el règim sancionador general de protecció dels consumidors i usuaris que preveu el títol IV del llibre primer del Text refós de la Llei general per a la defensa dels consumidors i usuaris i altres lleis complementàries, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2007, de 16 de novembre, i altres normes aplicables, així com en les normes que estableixen les lleis autonòmiques corresponents.»

Disposició final setena. *Modificació de la Llei 34/1988, d'11 de novembre, general de publicitat.*

L'apartat 5 de l'article 5 de la Llei 34/1988, d'11 de novembre, general de publicitat, queda redactat en els termes següents:

«5. Es prohibeix la publicitat de begudes amb graduació alcohòlica superior a 20 graus per mitjà de la televisió.

Queda prohibida la publicitat de begudes alcohòliques amb graduació alcohòlica superior a 20 graus als llocs on n'estigui prohibida la venda o el consum.

La forma, el contingut i les condicions de la publicitat de begudes alcohòliques han de ser limitats reglamentàriament amb vista a la protecció de la salut i la seguretat de les persones, tenint en compte els subjectes destinataris, la no inducció directa o indirecta al seu consum indiscriminat i atenent els àmbits educatius, sanitaris i esportius.

Amb els mateixos fins que el paràgraf anterior el Govern, reglamentàriament, pot estendre les prohibicions que preveu aquest apartat per a begudes amb més de 20 graus a begudes amb graduació alcohòlica inferior a 20 graus.»

Disposició final vuitena. *Habilitació al Govern per modificar el catàleg d'activitats que preveu l'annex d'aquesta Llei.*

El Govern, a proposta del ministre d'Economia i Competitivitat, pot modificar el catàleg de les activitats comercials i serveis que preveu l'annex d'aquesta Llei. En tot cas, ha de procedir a revisar-lo en el termini d'un any des de la seva entrada en vigor.

Disposició final novena. *Habilitació al Govern per modificar el llindar de superfície previst en el títol I d'aquesta Llei.*

El Govern, a proposta del ministre d'Economia i Competitivitat, pot modificar el llindar de superfície aplicable, previst en el títol I d'aquesta Llei, a fi de poder-lo estendre a altres superfícies adaptant-se a les circumstàncies del mercat i de la conjuntura econòmica. En tot cas, l'ha de revisar en el termini d'un any des de la seva entrada en vigor.

Disposició final desena. *Ampliació per les comunitats autònomes del llindar de superfície, del catàleg d'activitats i altres supòsits d'inexistència de llicències.*

Les comunitats autònomes, en l'àmbit de les seves competències, poden ampliar el llindar de superfície i el catàleg d'activitats comercials i serveis, previstos en el títol I i a l'annex d'aquesta Llei, així com determinar qualssevol altres supòsits d'inexistència de llicències.

Disposició final onzena. *Títol competencial.*

Aquesta Llei es dicta a l'empara del que disposen les regles 1a, 13a, 14a, 16a i 18a de l'article 149.1 de la Constitució espanyola, que atribueixen a l'Estat la competència exclusiva sobre la regulació de les condicions bàsiques que garanteixin la igualtat de tots els espanyols en l'exercici dels drets i en el compliment dels deures constitucionals, l'establiment de les bases i la coordinació de l'activitat econòmica, hisenda general, legislació sobre productes farmacèutics, així com l'establiment de les bases del règim jurídic de les administracions públiques.

Disposició final dotzena. *Desplegament reglamentari del títol II.*

El Govern pot dictar les disposicions necessàries per al desplegament i l'aplicació del que estableix el títol II d'aquesta Llei.

Disposició final tretzena. *Règim sancionador.*

El Govern, en el termini d'un any, ha de presentar un projecte de Llei que reguli les infraccions i sancions aplicables als casos d'incompliment de les obligacions que preveu aquesta Llei.

Disposició final catorzena. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació al «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,
Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 26 de desembre de 2012.

JUAN CARLOS R.

El President del Govern,
MARIANO RAJOY BREY

ANNEX

Activitats incloses en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei

Les activitats següents s'han identificat amb les claus i en els termes que estableix el Reial decret 1175/1990, de 28 de setembre, pel qual s'aproven les tarifes i la instrucció de l'impost sobre activitats econòmiques.

Agrupació 45. *Indústria del calçat i vestit i altres confeccions tèxtils*

Grup 452. Fabricació de calçat d'artesanía i a mida (inclòs el calçat ortopèdic).

Epígraf 452.1 Calçat d'artesanía i a mida.

Epígraf 452.2 Calçat ortopèdic amb excepció del considerat producte sanitari.

Grup 454. Confecció a mida de peces de vestir i els seus complements.

Epígraf 454.1 Peces de vestir fetes a mida.

Epígraf 454.2 Barrets i accessoris per al vestit fets a mida.

Agrupació 64. *Comerç al detall de productes alimentaris, begudes i tabac realitzat en establiments permanents*

Grup 641. Comerç al detall de fruites, verdures, hortalisses i tubercles.

Grup 642. Comerç al detall de carn i menuts; de productes i derivats carnis elaborats; d'ous, aviram, conills de granja, caça; i de productes que en deriven.

Epígraf 642.1 Comerç al detall de carn i menuts; de productes i derivats carnis elaborats; d'ous, aviram, conills de granja, caça; i de productes que en deriven.

Epígraf 642.2 Comerç al detall, en dependències de venda de carnisseries xarcuteries, de carn fresca i congelada, menuts i tota classe de productes i derivats carnis; d'ous, aviram, conills de granja, caça i de productes que en deriven.

Epígraf 642.3 Comerç al detall, en dependències de venda de carnisseries xarcuteries, de carn fresca i congelada, menuts, productes procedents d'indústries càrnies i productes carnis frescos, crus, adobats, cansalada, embotits de sang (botifarrons) i aquells altres tradicionals d'aquestes característiques per als quals estiguin autoritzats; així com d'ous, aviram, conills de granja, caça i de productes que en deriven.

Epígraf 642.4 Comerç al detall, en carnisseries, de carn fresca i congelada, menuts i productes i derivats carnis elaborats; així com d'ous, aviram, conills de granja, caça i de productes que en deriven.

Epígraf 642.5 Comerç al detall d'ous, aviram, conills de granja, caça; i de productes que en deriven.

Epígraf 642.6 Comerç al detall, en triperies, de vísceres i menuts procedents d'animals d'abastament, frescos i congelats.

Grup 643. Comerç al detall de peixos i altres productes de la pesca i de l'aqüicultura i de cargols.

Epígraf 643.1 Comerç al detall de peixos i altres productes de la pesca i de l'aqüicultura i de cargols.

Epígraf 643.2 Comerç al detall de bacallà i altres peixos en salaó.

Grup 644. Comerç al detall de pa, pastisseria, confiteria i similars i de llet i productes lactis.

Epígraf 644.1 Comerç al detall de pa, pastisseria, confiteria i similars i de llet i productes lactis.

Epígraf 644.2 Despatxos de pa, pans especials i brioixeria.

Epígraf 644.3 Comerç al detall de productes de pastisseria, brioixeria i confiteria.

Epígraf 644.4 Comerç al detall de gelats.

Epígraf 644.5 Comerç al detall de bombons i caramels.

Epígraf 644.6 Comerç al detall de masses fregides, amb cobertures o farcits o sense, patates fregides, productes d'aperitiu, fruita seca, llaminadures, preparats de xocolata i begudes refrescants.

Grup 645 Comerç al detall de vins i begudes de totes classes.

Grup 647 Comerç al detall de productes alimentaris i begudes en general.

Epígraf 647.1 Comerç al detall de qualsevol classe de productes alimentaris i de begudes en establiments amb venedor.

Epígraf 647.2 Comerç al detall de qualsevol classe de productes alimentaris i de begudes en règim d'autoservei o mixt en establiments la sala de vendes dels quals tingui una superfície inferior a 120 metres quadrats.

Epígraf 647.3 Comerç al detall de qualsevol classe de productes alimentaris i begudes en règim d'autoservei o mixt en supermercats, denominats així quan la superfície de la seva sala de vendes estigui compresa entre 120 i 399 metres quadrats.

Agrupació 65. Comerç al detall de productes industrials no alimentaris realitzat en establiments permanents

Grup 651. Comerç al detall de productes tèxtils, confecció, calçat, pells i articles de cuir.

Epígraf 651.1 Comerç al detall de productes tèxtils, confeccions per a la llar, catifes i similars i articles de tapisseria.

Epígraf 651.2 Comerç al detall de tota classe de peces per al vestit i el cabell.

Epígraf 651.3 Comerç al detall de llenceria i cotilleria.

Epígraf 651.4 Comerç al detall d'articles de merceria i paqueteria.

Epígraf 651.5 Comerç al detall de peces especials.

Epígraf 651.6 Comerç al detall de calçat, articles de pell i imitació o productes substitutius, cinturons, carteres, bosses, maletes i articles de viatge en general.

Epígraf 651.7 Comerç al detall de confeccions de pelleteria.

Grup 652. Comerç al detall d'articles de drogueria i neteja; perfumeria i cosmètics de totes classes; i de productes químics en general; comerç al detall d'herbes i plantes en herbolaris.

Epígraf 652.2. Comerç al detall de productes de drogueria, perfumeria i cosmètica, neteja, pintures, vernissos, dissolvents, papers i altres productes per a la decoració i de productes químics.

Epígraf 652.3. Comerç al detall de productes de perfumeria i cosmètica, i d'articles per a la higiene i la neteja personal.

Epígraf 652.4. Comerç al detall de plantes i herbes en herbolaris.

Grup 653. Comerç al detall d'articles per a l'equipament de la llar i la construcció.

Epígraf 653.1. Comerç al detall de mobles (excepte els d'oficina).

Epígraf 653.2. Comerç al detall de material i aparells elèctrics, electrònics electrodomèstics i altres aparells d'ús domèstic accionats per un altre tipus d'energia diferent de l'elèctrica, així com de mobles de cuina.

Epígraf 653.3. Comerç al detall d'articles de parament, ferreteria, adorn, regal o reclam (incloent bijuteria i petits electrodomèstics).

Epígraf 653.4. Comerç al detall de materials de construcció i d'articles i mobiliari de sanejament.

Epígraf 653.5. Comerç al detall de portes, finestres i persianes, motllures i marcs, tarimes i parquet mosaic, cistelleria i articles de suro.

Epígraf 653.6. Comerç al detall d'articles de bricolatge.

Epígraf 653.9. Comerç al detall d'altres articles per a l'equipament de la llar n.c.a.l.

Grup 654. Comerç al detall de vehicles terrestres, aeronaus i embarcacions i de maquinària. Accessoris i peces de recanvi.

Epígraf 654.1. Comerç al detall de vehicles terrestres.

Epígraf 654.2. Comerç al detall d'accessoris i peces de recanvi per a vehicles terrestres.

Epígraf 654.3. Comerç al detall de vehicles aeris.

Epígraf 654.4. Comerç al detall de vehicles fluvials i marítims de vela o motor i esportius.

Epígraf 654.5. Comerç al detall de tota classe de maquinària (excepte aparells de la llar, d'oficina, mèdics, ortopèdics, òptics i fotogràfics).

Epígraf 654.6. Comerç al detall de cobertes, bandes de rodolament i cambres d'aire per a tota classe de vehicles.

Grup 656. Comerç al detall de béns usats com ara mobles, peces i béns ordinaris d'ús domèstic.

Grup 657. Comerç al detall d'instruments musicals en general, així com dels seus accessoris.

Grup 659. Altre comerç al detall.

Epígraf 659.1. Comerç al detall de segells, monedes, medalles commemoratives, bitllets per a col·leccionistes, obres d'art i antiguitats, minerals solts o en col·leccions, fòssils, insectes, petxines, plantes i animals dissecats.

Epígraf 659.2. Comerç al detall de mobles d'oficina i de màquines i equips d'oficina.

Epígraf 659.3. Comerç al detall d'aparells i instruments mèdics, ortopèdics i òptics, excepte en els que es requereixi una adaptació individualitzada al pacient i fotogràfics.

Epígraf 659.4. Comerç al detall de llibres, diaris, articles de papereria i escriptori, i articles de dibuix i belles arts.

Epígraf 659.5. Comerç al detall d'articles de joieria, rellotgeria, plateria i bijuteria.

Epígraf 659.6. Comerç al detall de joguines, articles d'esport, peces esportives de vestit, calçat i per al cap.

Epígraf 659.7. Comerç al detall de llavors, adobs, flors i plantes i petits animals.

- Epígraf 659.8 Comerç al detall denominat «sex-shop».
Epígraf 659.9 Comerç al detall d'altres productes no especificats en aquesta agrupació, excepte els que s'han de classificar a l'epígraf 653.9.

Agrupació 69. *Reparacions*

Grup 691. Reparació d'articles elèctrics per a la llar, vehicles automòbils i altres béns de consum.

Epígraf 691.1. Reparació d'articles elèctrics per a la llar.

Agrupació 75. *Activitats annexes als transports*

Grup 755. Agències de viatge.

Epígraf 755.1 Serveis a altres agències de viatges.

Epígraf 755.2 Serveis prestats al públic per les agències de viatges.

Agrupació 83. *Auxiliars financers i d'assegurances. Activitats immobiliàries*

Grup 833. Promoció immobiliària.

Epígraf 833.1 Promoció de terrenys.

Epígraf 833.2 Promoció d'edificacions.

Grup 834. Serveis relatius a la propietat immobiliària i a la propietat industrial

Agrupació 86. *Lloguer de béns immobles*

Grup 861. Lloguer de béns immobles de naturalesa urbana.

Epígraf 861.1 Lloguer d'habitatges.

Epígraf 861.2 Lloguer de locals industrials i altres lloguers n.c.a.l.

Grup 862. Lloguer de béns immobles de naturalesa rústica.

Agrupació 97. *Serveis personals*

Grup 971. Bugaderies, tintorereries i serveis similars.

Epígraf 971.1 Tint, neteja en sec, rentada i planxada de robes fetes i de peces i articles de la llar usats.

Epígraf 971.2 Neteja i tenyida de calçat.

Epígraf 971.3 Sargit i reparació de robes.

Grup 972. Salons de perruqueria i instituts de bellesa.

Epígraf 972.1 Serveis de perruqueria de senyora i senyor.

Epígraf 972.2 Salons i instituts de bellesa i gabinets d'estètica.

Grup 973. Serveis fotogràfics, màquines automàtiques fotogràfiques i serveis de fotocòpies.

Epígraf 973.1 Serveis fotogràfics.

Epígraf 973.2 Màquines automàtiques, sense operador, per a fotografies de persones i per a còpia de documents.

Epígraf 973.3 Serveis de còpies de documents amb màquines fotocopiadores.

Grup 975. Serveis d'emmarcament.